

Sygn. akt III RC 247/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2019r.

Sąd Rejonowy w Mikołowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: SSR Dobrosława Skibińska-Biel

Protokolant: Aneta Kiecka

po rozpoznaniu w dniu 13 sierpnia 2019r. w Mikołowie

na rozprawie sprawy z powództwa M. N.

przeciwko A. N.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. pozbawia wykonalności w zakresie punktu 2 tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 12 marca 2013r. sygnatura akt XVII RC 2703/12, na mocy którego M. N. zobowiązany był do płacenia alimentów na rzecz pozwanej A. N. w kwocie po 1000 (jeden tysiąc) złotych miesięcznie z dniem 3 kwietnia 2018r.;
2. odrzuca wniosek pozwanej A. N. dotyczący zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego;
3. zasądza od pozwanej A. N. na rzecz powoda M. N. kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem kosztów sądowych, jednocześnie odstępuje od obciążania pozwanej kosztami zastępstwa adwokackiego.

III RC 247/18

ZARZĄDZENIE

1. odnotować

2. kal. 21 dni

M. dnia, 13 sierpnia 2019r.

.....

Sygn. akt III RC 247/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 maja 2018 r. M. N. domagał się pozbawienia, z dniem 3 kwietnia 2018 r., wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 12 marca 2013 r., sygn. akt XVII RC 2703/12 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności co do jego punktu 2, postanowieniem tego Sądu z dnia 24 kwietnia 2013r.

W uzasadnieniu wskazano, iż wyrokiem z dnia 12 marca 2013 r. wydanym w sprawie XVII RC 2703/12, prawomocnym z dniem 3 kwietnia 2013r., Sąd Okręgowy w Katowicach rozwiązał przez rozwód małżeństwo M. N. i A. N. bez orzekania o winie, oraz w punkcie 2. wyroku zasądził od M. N. na rzecz A. N. alimenty w kwocie po 1000 zł miesięcznie.

Powód podkreślił, iż nie został on uznany za winnego rozkładu pożycia, a zatem jego obowiązek alimentacyjny wobec pozwanej wygasł z upływem 5 lat od orzeczenia rozwodu, tj. z dniem 3 kwietnia 2018 r. Niemniej nadal toczy się

przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne z wniosku pozwanej prowadzone przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tychach, sygn. akt Kmp 19/17, który pomimo, iż tytuł wykonawczy utracił moc, pobrał z wynagrodzenia za pracę powoda w kwietniu i w maju 2018 r. alimenty wynikające z powołanego wyżej wyroku.

Pozwana na rozprawie w dniu 13 sierpnia 2019 r. wniosła o oddalenie powództwa, zwolnienie od kosztów sądowych oraz o przyznanie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd ustalił, co następuje:

Wyrokiem z dnia 12 marca 2013 r. wydanym w sprawie XVII RC 2703/12 Sąd Okręgowy w Katowicach rozwiązał przez rozwód małżeństwo M. N. i A. N.. W punkcie 2. wyroku zasądził od M. N. na rzecz A. N. alimenty w kwocie po 1000 zł miesięcznie, płatne z góry do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od prawomocności wyroku, tj. od dnia 3 kwietnia 2013 r.

W dniu 18 grudnia 2017r. komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Tychach, sygn. akt KMP 19/17 wszczął przeciwko M. N. na wniosek wierzyciela A. N. postępowanie egzekucyjne, na podstawie tytułu wykonawczego - wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 24 kwietnia 2013 r., sygn. akt XVII RC 2703/12.

(dowód: dokumenty zawarte w aktach SO Katowice, sygn. akt XVII RC 2703/12 w szczególności wyrok z dnia 12.03.2013r., pisma komornika, k. 13-15).

Na wniosek A. N. w dniu 5 czerwca 2018 r., do czasu rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, komornik sądowy zawiesił postępowanie egzekucyjne prowadzone wobec powoda.

Powód jest pracownikiem (...), na stałe zamieszkuje w K., dokąd przeprowadził się ze względu na pogorszenie sytuacji życiowej. Do czerwca 2018 r. z wynagrodzenia za pracę miał potrącanie alimenty na byłą żonę w kwocie po 1000 zł miesięcznie.

Pozwana pracuje zawodowo, uzyskując wynagrodzenie w kwocie 2731 zł netto, wspólne gospodarstwo domowe prowadzi wraz z dwójką dorosłych, niepełnosprawnych synów P. i P., przy czym wyłącznie starszy syn P. pracuje i partycypuje w kosztach utrzymania nieruchomości kwotą po 200 zł miesięcznie. Obaj synowie ze względu na niepełnosprawność mogą podjąć zatrudnienie wyłącznie w warunkach pracy chronionej. Pozwana posiada zadłużenie w bieżących płatnościach, lecz się z powodu boreliozy, w grudniu czeka ją hospitalizacja.

(dowód: orzeczenia o stopniu niepełnosprawności oraz decyzja z dnia 5.12.2018r., zeznania M. N., k. 138v, A. N., k. 138v).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów z dokumentów, których autentyczności i wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała oraz na podstawie zeznań stron postępowania. Za wiarygodne w całości uznał Sąd zeznania stron postępowania, albowiem nie doszukał się w nich niejasności ani sprzeczności, które podważałyby prawdziwość przytaczanych przez nich faktów. Zeznania te znalazły również potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w toku postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w niniejszej sprawie jest, iż powód M. N. zobowiązany był do alimentacji pozwanej kwotą po 1000 zł miesięcznie na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 12 marca 2013 r. sygn. akt XVII RC 2703/12, prawomocnym z dniem 3 kwietnia 2013 r. Bezspornym jest także, iż małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód bez orzeczenia o winie.

Zgodnie z treścią art. 60 §3 zdanie drugie kro jeżeli zobowiązanym do alimentacji jest małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za winnego rozkładu pożycia, obowiązek dostarczania środków utrzymania małżonkowi

rozwidzionemu, wygasa także z upływem pięciu lat od orzeczenia rozvodu, chyba że ze względu na wyjątkowe okoliczności sąd, na żądanie uprawnionego, przedłuży wymieniony termin pięcioletni.

Kwestią mającą kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy było ustalenie, czy spełnione zostały przesłanki skutkujące pozbawieniem wykonalności tytułu wykonawczego określone w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może wytoczyć powództwo w celu pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Wyrok rozwiązujący małżeństwo stron bez orzekania o winie uprawomocnił się z dniem 3 kwietnia 2019r., a zatem stosownie do dyspozycji art. 60 § 3 zdanie drugie kro obowiązek alimentacji powoda względem pozwanej wygasł z mocy prawa z upływem pięciu lat od orzeczenia rozvodu, tj. z dniem 3 kwietnia 2018 r.

Powyższa okoliczność stanowi podstawę do wystąpienia z żądaniem pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego wykonalności na mocy art. 840 §1 pkt 2 k.p.c. za okres od dnia prawomocności wyroku rozwodowego, co skutkowało uwzględnieniem powództwa w całości.

Wniosek pozwanej o przyznanie jej kosztów postępowania zażaleniowego jako niedopuszczalny podlegał odrzuceniu na podstawie art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c. Wskazać bowiem wypada, iż postępowanie zażaleniowe toczyło się przed Sądem Okręgowym w Katowicach, zatem o kosztach postępowania zażaleniowego winien orzec organ właściwy do rozpoznania tego środka zaskarżenia, zgodnie z ogólną regułą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 k.p.c.

W myśl art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może nie obciążać strony przegrywającej kosztami procesu. Przepis ten stanowi wyłom w zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu, dlatego też Sąd winien brać pod uwagę przebieg procesu oraz fakty dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony, a w konsekwencji ocenić je z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego. Zdaniem Sądu w sprawie niniejszej zachodziły szczególne przesłanki motywowane względami słuszności, które uzasadniały obciążenie pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę powodową jedynie w części, a to wyłącznie opłatą od pozwu w kwocie 600 zł. Pozwana wspólne gospodarstwo domowe prowadzi wraz z niepełnosprawnymi synami, z których tylko jeden pracuje, partycypując w kosztach utrzymania nieruchomości wyłącznie kwotą po 200 zł miesięcznie. Jej wynagrodzenie zaś stanowi kwota 2731 zł netto, z której zmuszona jest utrzymać trzy dorosłe osoby. Sąd miał na uwadze, iż pozwana kwestionowała zasadność pozwu powołując się na zasady współżycia społecznego, które w jej ocenie przemawiały za oddaleniem pozwu, gdyż pozwany w żaden sposób nie interesuje się niepełnosprawnymi synami, obarczając wyłącznie ich matkę obowiązkiem pomocy.

Biorąc pod uwagę sytuację majątkowo-życiową A. N., Sąd uznał za uzasadnione zastosowanie dobrodziejstwa wynikającego z art. 102 k.p.c. i nie obciążył pozwanej kosztami zastępstwa procesowego.

Sygn. akt III RC 247/18

Z/:

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda adw. A. S.;
2. wezwać pozwaną o uiszczenie opłaty kancelaryjnej w kwocie 20 zł za wydanie kopii wyroku z dnia 13.08.19r. wraz z uzasadnieniem, w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu wniosku;
3. kal. 14 dni lub z wpływem.

M., dnia 13 września 2019 r. Sędzia: